

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci **žalobcu: S. N. Z.**, so sídlom, N. Z., zastúpeného *JUDr. V. L. ml., advokátom*, so sídlom, N. Z., proti **žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 23. júna 2009, č. SK/0218/99/2009**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. januára 2010, č. k. 11S/92/2009-26, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. januára 2010, č. k. 11S/92/2009-26 **potvrzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 26. januára 2010, č. k. 11S/92/2009-26 zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 23. júna 2009, č. SK/0218/99/2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj zo dňa 27.3.2009, č. P/0362/04/08, o uložení pokuty vo výške 400 EUR žalobcovi podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) za porušenie zistených nedostatkov pri kontrole dňa 17. apríla 2008.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správne orgány postupovali náležite v súlade so zákonom, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich právne závery sú v súlade so zákonom. Žalovaný, ako i prvostupňový správny orgán sa v rozhodnutí vyporiadal

s námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie logicky a vecne správne odôvodnil. V súvislosti s namietanou výškou uloženej pokuty krajský súd poukázal na to, že správne orgány oboch stupňov postupovali v intenciách právnej úpravy týkajúcej sa správnej úvahy a v odôvodnení svojich rozhodnutí náležite odôvodnili, z akých dôvodov pokutu uložili a akými úvahami sa riadili pri ukladaní jej výšky. Uviedol, že výška pokuty je vecou úvahy správneho orgánu a súd iba skúma, či toto uváženie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a či zvolená úvaha je v súlade s pravidlami logického myslenia, ako i to či podklady pre urobený úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Z rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že prvostupňový správny orgán uložil sankciu na spodnej hranici uvedenej sadzby vychádzajúc pri určení jej výšky zo závažnosti priestupku, spôsobu jeho spáchania, ako i následkov, samotných okolností, za ktorých boli nedostatky zistené, mieru zavinenia, ale i skutočnosť, že žalobca prejavil snahu spolupracovať s kontrolnými orgánmi a nedostatky, pokiaľ ide o označenie prevádzky, odstránil v priebehu kontroly.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávne právne posúdeného skutkového stavu a súd dospel k nesprávnym právnym záverom. Žalobca opätovne v odvolaní namietal výšku uloženej pokuty a nezákonnosť takéhoto postupu žalovaného vzhľadom na to, že po prvý krát porušil predpisy ako i vzhľadom na menšiu závažnosť spoločenskej nebezpečnosti konania a preto, podľa názoru žalobcu, mohol a mal správny orgán uložiť pokutu v nižšej sume, než bola uložená. Taktiež poukázal v odvolaní na to, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s tou časťou argumentácie žalobcu týkajúcej sa vysvetlenia možného vzniku rozdielu v objeme kontrolovaného predávaného nápoja. Vzhľadom na uvedené dôvody nesúhlasil s právnymi úvahami správneho orgánu a krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 221 O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa s námietkami žalobcu riadne vysporiadal nielen v druhostupňovom rozhodnutí, ale aj vo vyjadrení k žalobe, na ktoré plne poukázal. Žalovaný má za to, že správne zistil skutkový stav a vyhodnotil právny záver v tom zmysle, že žalobca porušil uvedený správny predpis a za to mu uložil pokutu v súlade s ust. § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie ako nedôvodné zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov,

pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“).

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne¹⁹⁾ musí byť uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1, 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa²⁸⁾ uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2.000.000,--Sk (66.387,84 EUR); za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5.000.000,--Sk (165.969,59 EUR). Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. v znení zákona č. 648/2007 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami príslušných právnych predpisov a krajský súd vec správne právne posúdil a dostatočne zistil skutkový stav. Keďže sa odvolací súd plne stotožňuje so správnosťou dôvodov napadnutého rozsudku, v plnej miere naň poukazuje.

Na námietku žalobcu vznesenú v odvolaní, že správny orgán rozhodol nezákonne, keď rozhodol o uložení sankcie vo výške 400 EUR, odvolací súd dospel k záveru že je nedôvodná. Krajský súd sa obdobnou námietkou vznesenou v žalobe dostatočne vysporiadal a ani odvolací súd nedospel k záveru, že je potrebné v rámci moderačného práva súdu výšku pokuty meniť. Výška sankcie je vzhľadom na zistený skutkový stav, ktorý žalobca nepopiera, spôsob spáchania a závažnosť priestupku ako i dôsledky a okolnosti ich zistenia, primeraná a dostatočná, uložená na jej spodnej hranici.

Žalobcom vznesenú námietku týkajúcu sa skutočnosti, že krajský súd sa nevysporiadal s argumentáciou ohľadne možného spôsobu vzniku rozdielu pri kontrole nedodržania deklarovaného objemu predávaného nápoja, považuje odvolací súd za právne bezvýznamnú. Vzhľadom na objektívnu zodpovednosť predávajúceho, nie je podstatné akým spôsobom došlo k porušeniu príslušného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa o povinnosti predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve, ale že k takémuto porušeniu došlo a bolo to náležite zistené. Žalobca vysvetľujúc vznik rozdielu uvedené namietal v správnom konaní. Správny orgán náležite zistil skutkový stav, ktorý žalobca nenamietal a krajský súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia vychádzal zo skutkových zistení správneho orgánu a ďalšie dokazovanie nevykonával, iba skonštatoval,

že v danom prípade nemožno hovoriť o nepatrnom rozdiely v nákupe v neprospech spotrebiteľa, vzhľadom na povinnosť predávať výrobky v správnej miere.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti nemá pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci a správnych skutkových zisteniach žalovaného správneho orgánu, plne sa stotožnil i s právnym posúdením a dôvodmi napadnutého rozsudku krajského súdu, súc viazaný rozsahom podaného odvolania, na základe čoho napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 vety prvej O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a s použitím ustanovenia § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný, a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 30. marca 2011

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth